

MINISTRANT (4) *sb m*

a *jasne*.

sg *N* ministrant (2). ◇ *D* ministrantowi (1). ◇ *I* ministrantem (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

1. *Usługujący księdzu przy odprawianiu mszy; misacerdotis sacrificantis Cn (3) :*

*Szereg: »kapłan i ministrant« (1): Káplán gdy miał Mszą nieopátrznie/ zwálił rękawy Boże ciało z ołtarzá/ ktore aż łam Krol obaczył/ y vказаł themu co mšzey pomagał/ podnieśli ie obádwá Káplán y miniftránth. *BielKron* 398v.*

*W przen (2) : Iełli tedy Arcybiskup Pater, pewnie Krol filius: iełli ten DOminus, pewnie ten drugi servus. A czemuż tedy ten Oćiec Synowi/ á ten Káplán Miniftrántowi łwemu przyśięgał/ będąc nierówno wyłłzym ná deń? *OrzRozm* K.*

*ministrant czyj (1): Piąty Dyálog/ rułza Króla/ przeto/ żeś go Miniftrántem Arcybiskupá Gnieźnieńskiego/ w Królestwie iego być położył. *OrzQuin* E2v.*

2. *Duchowny protestancki (1) : Epiphánius pięć roznych łtanow miedzy łługámi kościelnymi wzmiánkę czyni [...]. Lecż v was [= u luteranów] nierządowi ieden Miniftránt dołyc vczynić może. *WujJud* 142v.*

[Wyrażenie: »odszczepieński ministrant«: Niechayże łie tu dopiero przypátrzą nędznicy owi/ tym Odszczepieńskim Miniftrántom łwoim / á tym nowym Apołtołom łwoim Sámołłáńcom. *WujPosN* 1584 I 353 (*Linde*).]

Cf **MINISTER**